

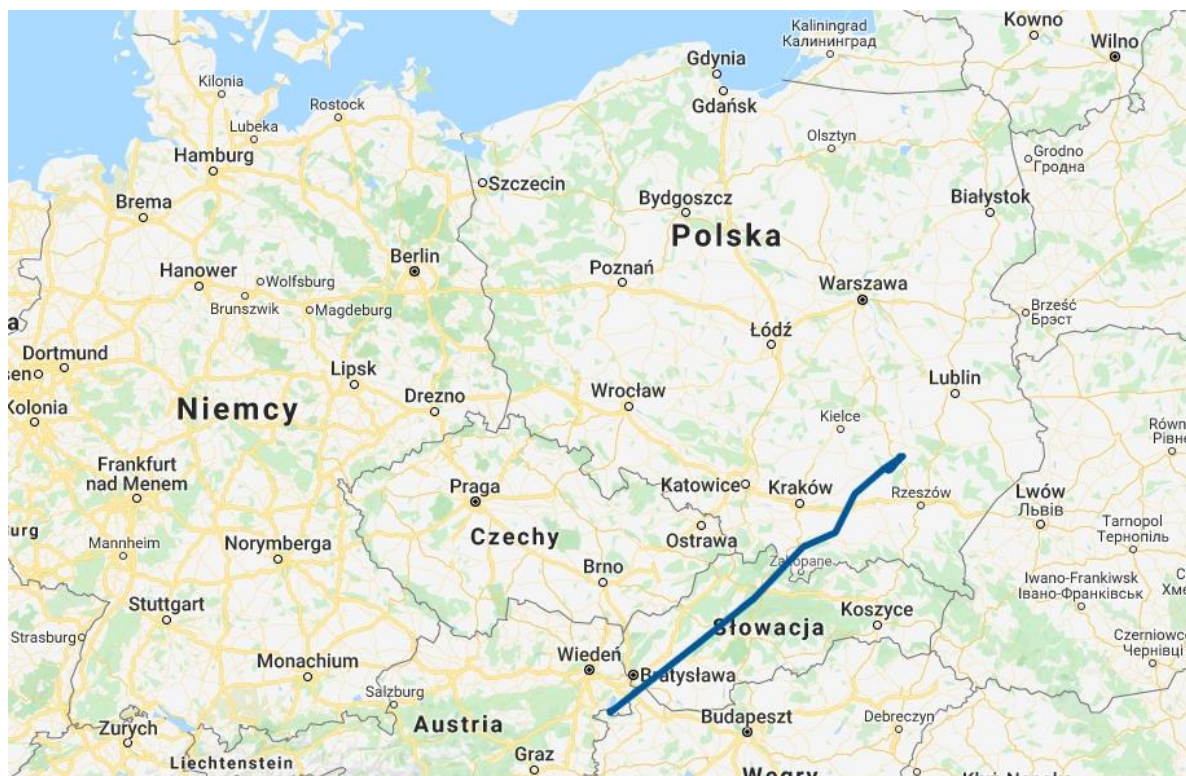
Barbara to pierwsza polska samica ostrygojada wyposażona w nadajnik GPS. W lipcu br. ważyła 680g, podczas gdy samiec zaledwie 460g.

Fot. 1 Na zdjęciu to ptak na górze, nad znacznie mniejszym samcem. Dlaczego Baśka ma inny, cieplejszy odcień piór niż samiec? Z pewnością od słońca i piasku. Pióra ostrygojada zimującego w gorącym klimacie będą miały bardziej przygaszony, cieplejszy kolor czerni (wpadający w brąz) niż ostrygojady zimujące w Holandii. Samiec prawdopodobnie zimuje gdzieś bardziej na północy.

W sezonie 2019, podobnie jak inne ostrygojady wiślane nie wychowała potomstwa. Jest doświadczoną ostrygojadnicą i troskliwą matką (obs. poprzednie lata) – po stracie lęgu (4 jaja) po powodzi w maju, lęg powtórzyła w czerwcu. Zwykle tylko doświadczone pary powtarzają lęgi. Niestety, mimo że gniazdo było ukryte w gęstym krzaku zostało splądrowane przez wrony. W pobliżu gniazda na wyspie były też resztki po ognisku i ślady człowieka.. Cóż, cały wysiłek ptaka, trud wędrówki, zakładania gniazda itd. poszedł na marne. Później para ptaków snuła się po okolicy od Lubelszczyzny po Podkarpacie. Ostatnim przystankiem przed odlotem była Wisła przy Jeziorze Tarnobrzeskim, gdzie ptaki spędziły kilka dni. Samica trzymała się wyłącznie koryta Wisły żerując na piaszczystych łachach.

Samice zwykle pierwsze odlatują.. U tej pary też tak było, Basia opuściła samca na Wiśle 23 lipca o godzinie 21. Klasyczny nocny lot po prostej na południowy-zachód. Około 1 w nocy przekraczała granicę ze Słowacją (okolice Chyżnego). Granicę węgierską przekroczyła o 4 rano, a o 6 rano wylądowała na Jeziorze Nezyderskim dokładnie na granicy węgiersko-austriackiej. Na małym granicznym betonie zbudowanym na jeziorze przesiedziała cały dzień. Na betonce tej stoi krzyż upamiętniający upadek „żelaznej kurtyny”. Co roku w Boże Ciało odbywają się w to miejsce procesje odświętnie ubranymi statkami.

Ryc. 1. Start wędrówki Baški, noc 23-24 lipca 2019. Postój na Jeziorze Nezyderskim.

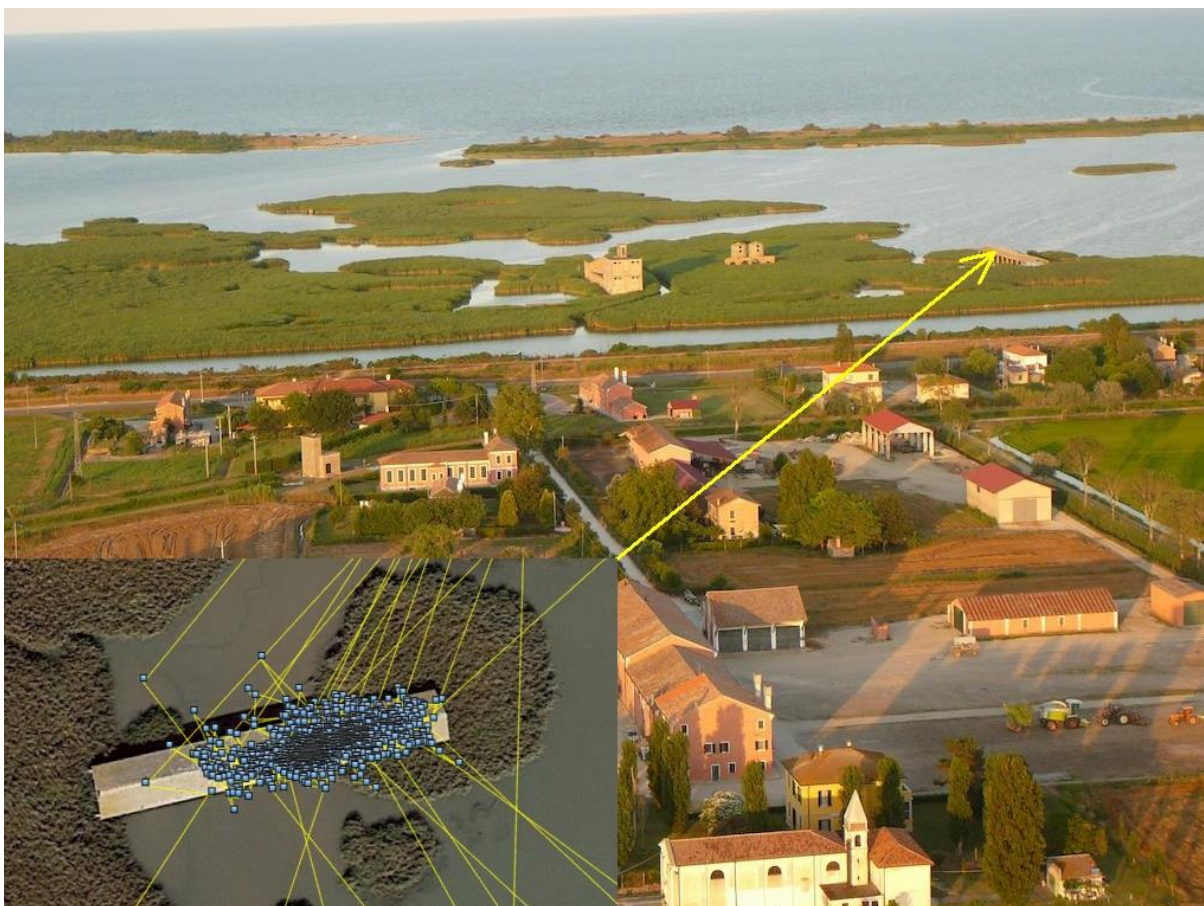
Fot. 2. Granica węgiersko-austriacka na Jeziorze Nezyderskim. Tutaj Baška spędziła całą dzień 24 lipca. Około godziny 19 ruszyła dalej na południe.

Barbara o 19 opuściła Jezioro Nezyderskie na granicy węgiersko-austriackiej, kierując się na południowy zachód. O 1 w nocy wleciała do Słowenii. Bez przystanku przeleciała w nocy Adriatyk i nad ranem wylądowała na Riwierze Weneckiej w Delcie Padu. Ujście rzeki Pad jest bez wątpienia kluczowym przystankiem naszych ostrygojadów, większość ptaków z nadajnikami zatrzymywała się tam na kilka kilkanaście dni.

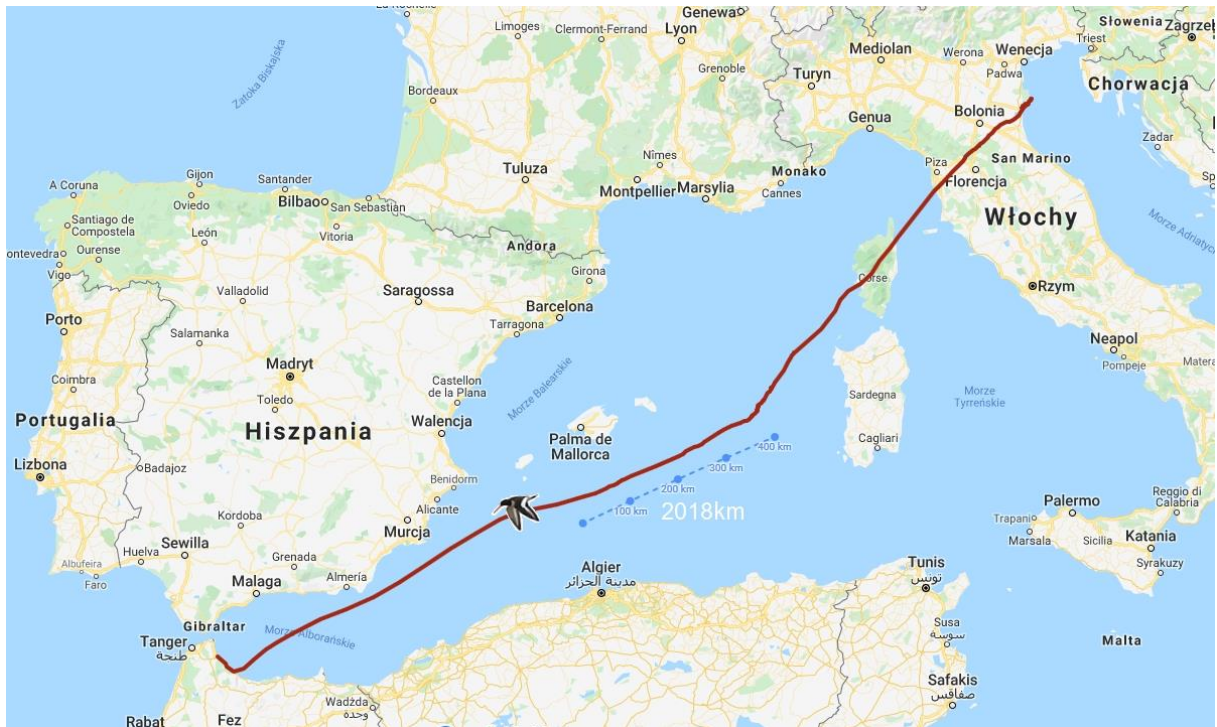
Ryc. 2. Delta rzeki Pad i punkty przemieszczeń Baški, 25 lipca - 13 sierpnia.

Baška przebywała tam do 13 sierpnia, przesiadując najczęściej na dachu (!) dużej wiaty postawionej na skraju trzcinowisk.

Fot. 3. Wioska Bonelli w ujściu Padu (północno wschodnie Włochy) i dach na którym najczęściej przesiadywała Baśka.

Po zmroku o 21:15 13 sierpnia wystrzeliła w kierunku Morza Śródziemnego. Przeleciała Włochy podobnie jak Kazik i Sasza. Przeleciała nad Korsyką i tak leciała nad morzem bez przystanku wiele godzin, pokonując ponad 2000 km! 15 sierpnia około 10 rano wylądowała w północnym Maroku w Zatoce Tetuan, gdzie przebywała do wieczora.

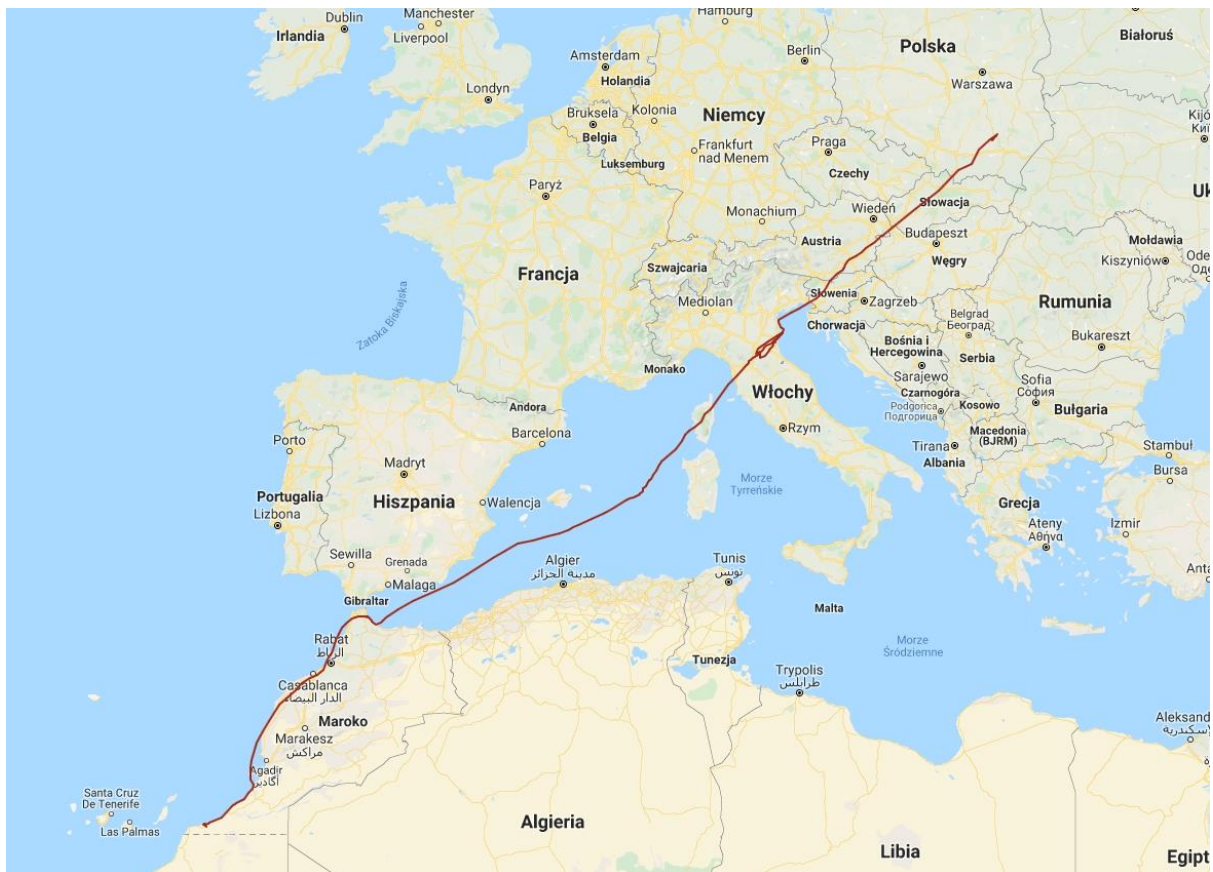

Ryc. 3. Przelot bez przystanku 2018 km 13-15 sierpień, Ujście Padu - Gibraltar.

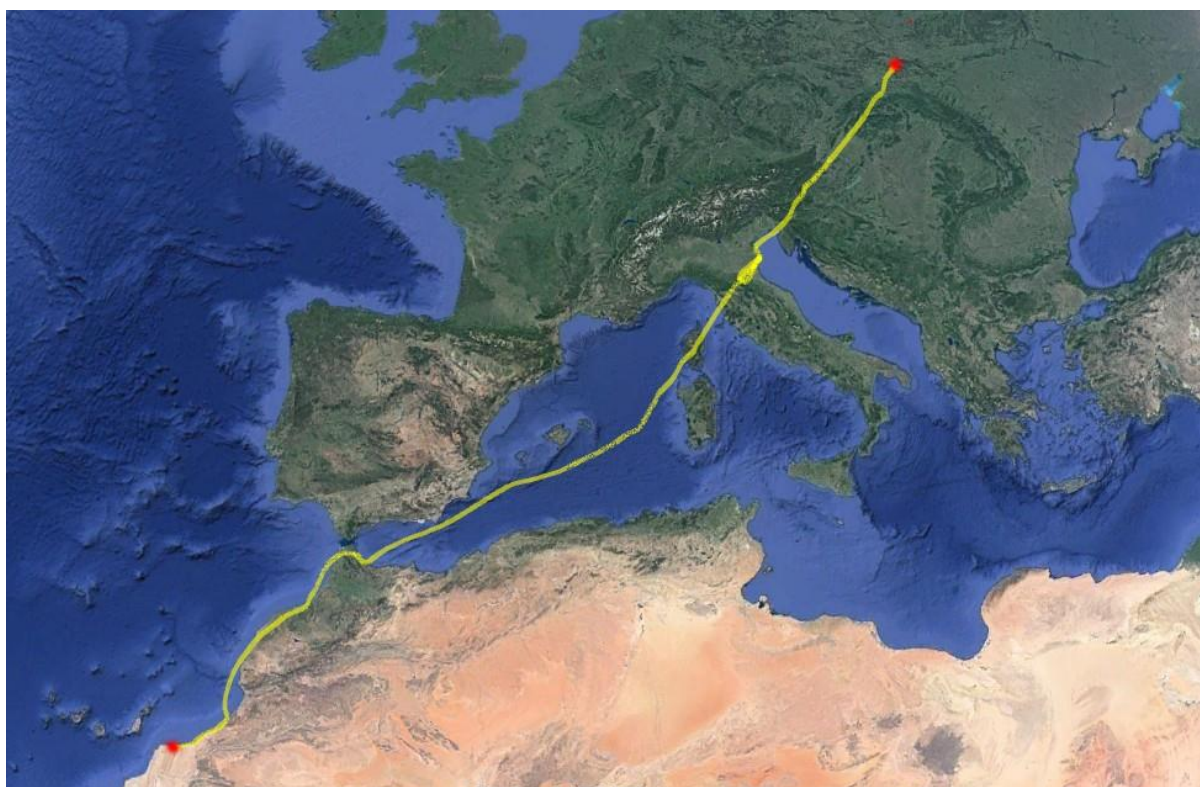
Około 21 wyruszyła w dalszą drogę przecinając region Tanger-Tetuan. Nad Casablancą przeleciała bez zatrzymania, lecąc setki kilometrów dalej na południe. Minęła też plażę Kazika. W końcu, 16 sierpnia, doleciała do swojego miejsca zimowania – Laguny Khnifis (Khenifiss National Park) w południowym zachodnim Maroku, gdzie Sahara łączy się z Atlantykiem. Baśka przebywa tam do dnia dzisiejszego. Początek grudnia u niej około 20 st. C i bezchmurnie.

Ryc. 4. Po przelocie całego Morza Śródziemnego tylko jeden dzień spędziła w Zatoce Tetuan. Wieczorem bez namysłu popędziła dalej.. Przeleciała ponad tysiąc kilometrów marokańskim wybrzeżem i po dobie lotu wylądowała na swoim zimowisku w Khnifiss National Parc na skraju Sahary.

Ryc. 6. Cała trasa Bałtyk z Polski do południowego Maroka.

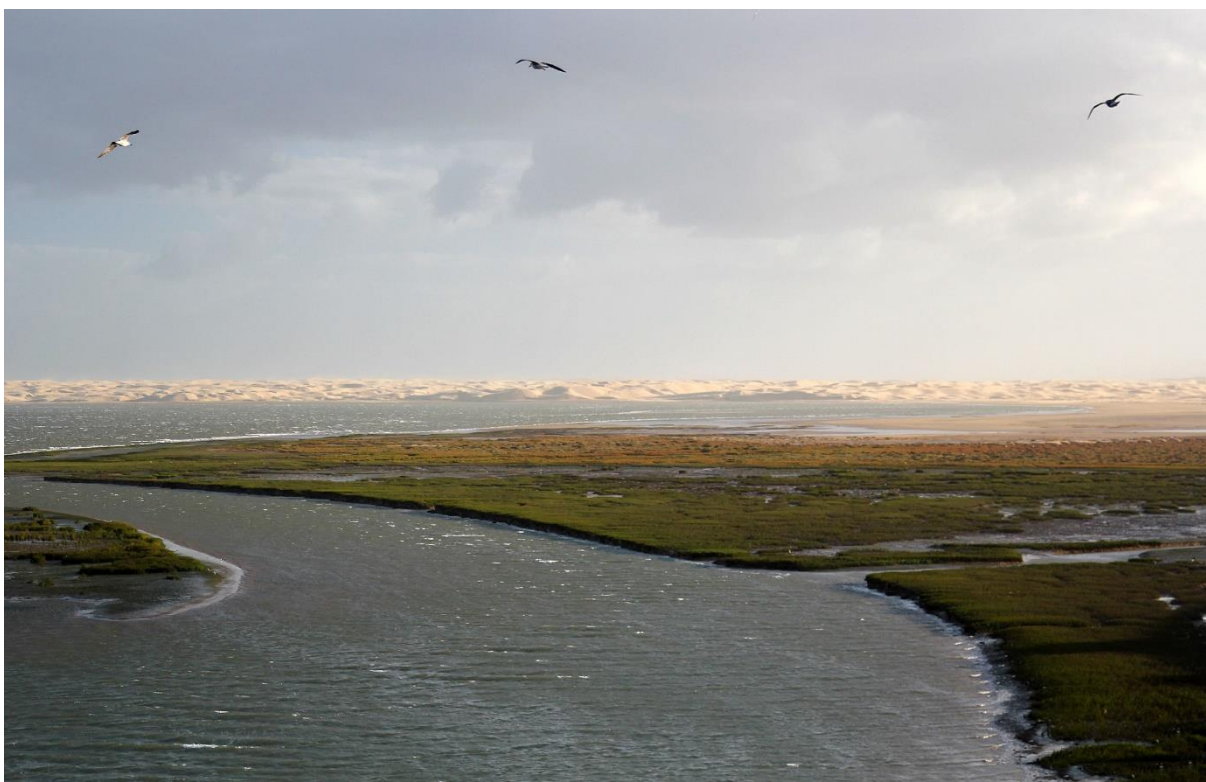

Fot. Khnifiss National Park na skraju Sahary i flamingi.

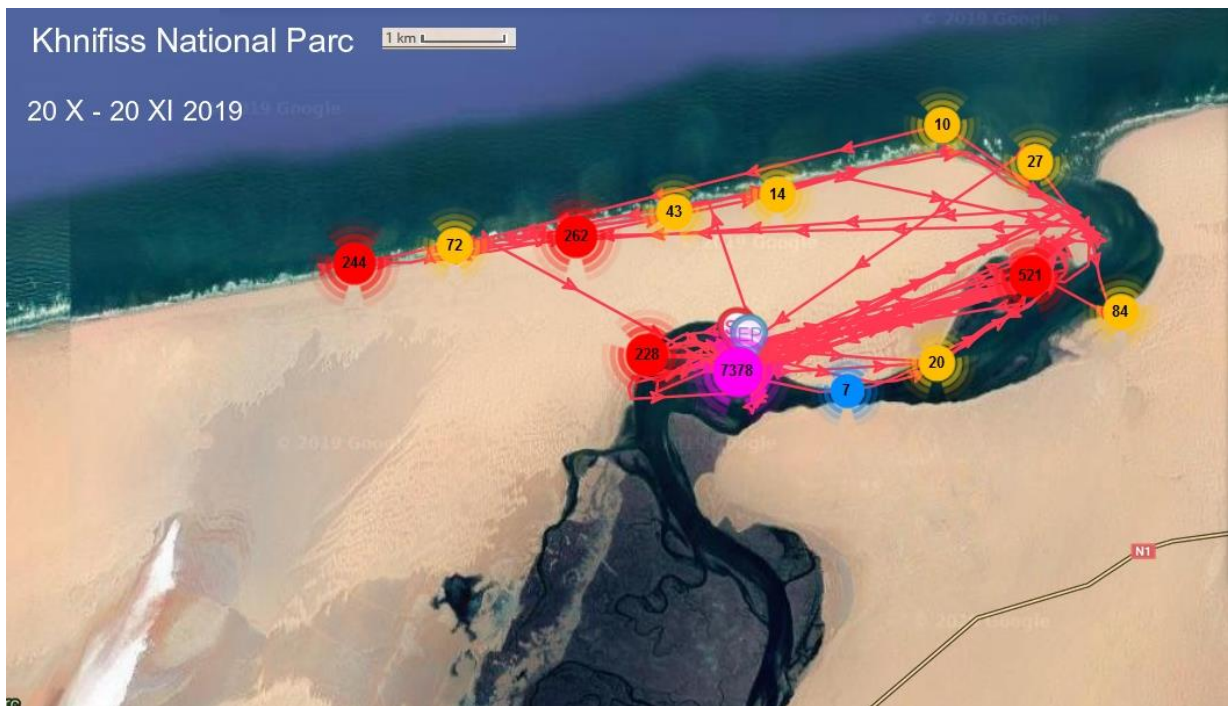

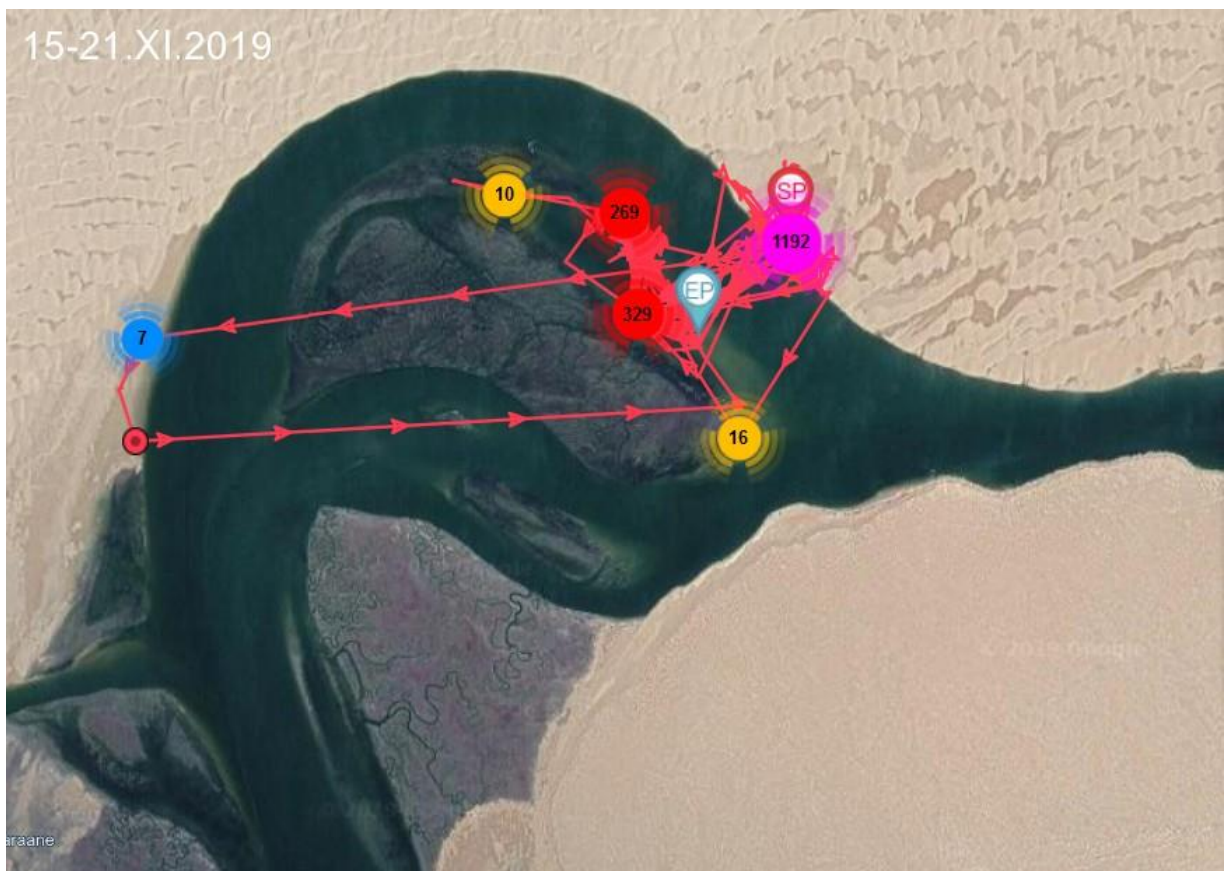

Fot. Zimowe żerowisko Baški z widokiem na Saharę.

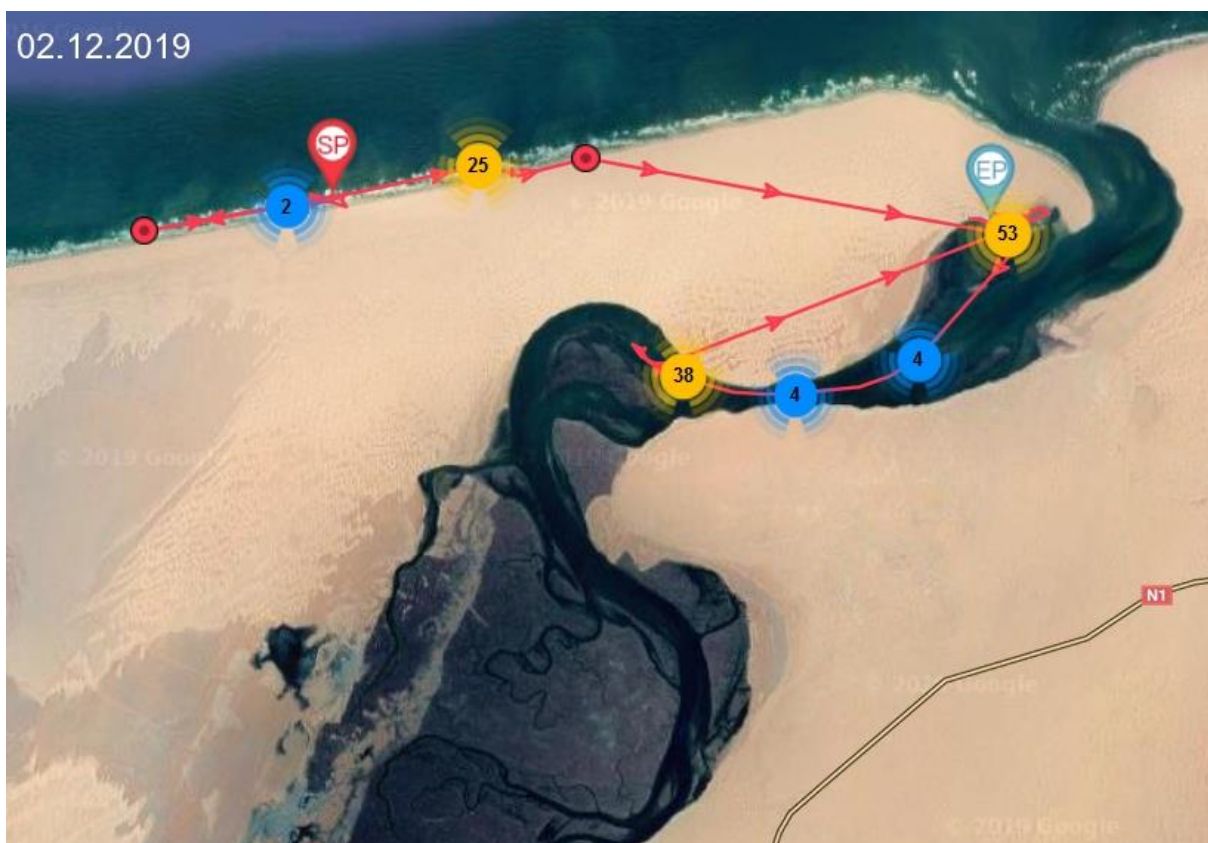
Ryc. Punkty stwierdzeń i przemieszczenia ptaka od 20 października do 20 listopada 2019. Jak widać ptak żeruje też często nad brzegiem Atlantyku.

Ryc. Wybrany losowo tydzień 15-21 września 2019

Ryc. 28 września 2019

Ryc. Przemieszczenia Baski 02 grudnia 2019

